Použití řidičských simulátorů při výcviku frekventantů autoškol

Publikováno: 13. 3. 2007

Někdo by si mohl myslet, že snížení cen pohonných hmot sníží potřebu a požadavky na výrobu a používání řidičských simulátorů. Existuje však více důvodů proto, aby do výcviku frekventantů ve třídě autoškoly (dále jen AŠ) byl simulátor zařazován.

Skutečností je, že i kvalifikovaný řidič, který byl například vybrán pro řízení cisterny nebo těžkého a rozměrného nákladního automobilu, bude potřebovat absolvování pečlivě naplánovaného kurzu se zvláštním výcvikem, dříve než mu bude povoleno řídit takové vozidlo. Zejména u nákladních, těžkých a velkorozměrných automobilů existují zvláštní techniky řízení, které se řidič musí naučit.

Je jistě rozdíl, pokud frekventant AŠ udělá jako začátečník nějakou chybu na simulátoru a nebo když by skutečně „narazil“ na stromy, domy nebo jiná vozidla v silničním provozu. Nejen z hlediska bezpečnosti a možných nákladů vzniklých v důsledku nehody, ale i dočasného vyřazení vozidla AŠ z provozu pro jeho opravu, je zejména pro počáteční fázi praktického výcviku budoucích řidičů vhodný simulátor. Dalším argumentem, bez ohledu na ceny paliva, je přirozené větší opotřebení reálného vozidla při prvních jízdách s úplnými začátečníky a vzrůstající náklady na údržbu a opravy. Svoji role zde hrají i hlasy žádající omezení silniční dopravy, zejména ve městech, za účelem nezhoršování životního prostředí. Obyvatelé měst a vesnic se přirozeně nestaví přátelsky k hluku, zvýšenému riziku z provozu motorových vozidel, k zhoršování ovzduší a k poškozování povrchu vozovek, zejména těžšími vozidly. Příznivěji je pohyb vozidel vnímán v extravilánu, i když i zde se přirozeně zvyšují emise výfukových plynů. Snad i proto se existence a dosažitelnost vojenských výcvikových prostor staly určitým „zbožím“ pro některé země, které mají tyto prostory vybudovány a jejichž obyvatelé jsou tolerantní.

Dalším argumentem pro využívání simulátorů je skutečnost, že se svou konstrukcí a vybavením stále více přibližují skutečným automobilům a jízdě v nich (jejich řízení). Také ceny simulátorů již nejsou takové, že si je nemohou větší autoškoly nebo jejich sdružení pořídit. Tedy zatímco cena simulátorů se snížila, úroveň jejich reálnosti jako kopií vozidla vzrostla.

Je jistě přijatelnější pro frekventanta AŠ – budoucího řidiče nebo pro řidiče začátečníka, když se cítí trapně při selhání nebo když se potí v důsledku napětí na sedadle simulátoru, než kdyby zažíval tato rozrušení a emoce jako výsledek svých chyb na sedadle skutečného automobilu v reálném silničním provozu. Takový nácvik „nanečisto“ je jistě pozitivně přijímán i ostatními uživateli silničního provozu, protože tito jsou pak na silnicích méně ohrožováni nezkušenými frekventanty v rámci prvních jízd v AŠ.

CDV CENTRUM DOPRAVNÍHO VÝZKUMU © *Observatoř bezpečnosti silničního provozu, www.czrso.cz*